

अज्ञमविवेकिनंमाम् व्युषितेदेशांतरंगते गृहमेधीयं वर्त्म गृहधर्ममपि किनेष्यति अनुवर्तयिष्यति युक्तमेतत् यतो वीरसूः पुत्रवती किं वामद्विरहमसह
मानामरिष्यत्येवेत्यर्थः ॥ २० ॥ न विद्यते परमयनमाश्रयो येषाम् अपरायणाः पुत्राः कन्याश्च यद्वा पराश्रयाः कन्याः भिन्नानौर्येषाम् ॥ २१ ॥
अतदर्हणं वस्तुतस्तस्य ब्रह्मत्वात् ॥ २२ ॥ एषः यदाक्षयं स्थानं नीयमानस्तदा अनुपथाः प्राणा इन्द्रियाणि तथा च श्रुतिः तमनुक्रामंतं प्राणोऽनुक्रमति
प्राणमनुक्रामंतं सर्वे प्राणा अनुक्रामंतीति ॥ २३ ॥ प्रकृतिं महाभूतात्मताम् ॥ २४ ॥ नाविदत् न सस्मार पुरः पूर्वसखायं संतमीश्वरम् ॥ २५ ॥ अ
दयालुना काम्यकर्मसु ये संज्ञप्ताः हताः अमी वंपापं क्रौर्यं वा ॥ २६ ॥ शाश्वतीः समाः आर्तिमनुभूय ॥ २७ ॥ अंतकाले तां भार्यामेव मनसा गृह्णन्

प्रबोधयति मामज्ञं व्युषिते शोककर्षिता ॥ वर्त्म तद्गृहमेधीयं वीरसूरपिनेष्यति ॥ २० ॥ कथं नु दारकादीना
दारकीर्वापरायणाः ॥ वर्तिष्यंते मयि गते भिन्ननावद्वोदधौ ॥ २१ ॥ एवंप्रपणया बुद्ध्या शोचंतमतदर्हण
म् ॥ गृहीतुं कृतधीरेनं भयनामाभ्यपद्यत ॥ २२ ॥ पशुवद्यवनैरेष नीयमानः स्वकं क्षयम् ॥ अन्वद्रवन्ननुप
थाः शोचंतो भृशमातुराः ॥ २३ ॥ पुरीं विहायो पगत उपरुद्धो भुजंगमः ॥ यदा तमेवानुपुरीं विशीर्णां प्रकृतिं ग
ता ॥ २४ ॥ विरुष्यमाणः प्रसभं यवनेन बलीयसा ॥ नाविदत्तमसा विष्टः सखायं सुहृदं पुरः ॥ २५ ॥ तं यज्ञ
पशवोऽनेन संज्ञप्ता ये दयालुना ॥ कुठारैश्चिच्छिदुः क्रुद्धाः स्मरंतोऽमी वमस्यतत् ॥ २६ ॥ अनंतपारे तमसि
मग्नो नष्टस्मृतिः समाः ॥ शाश्वती रनुभूयार्तिं प्रमदासंगदूषितः ॥ २७ ॥ तामेव मनसा गृह्णन् वभूव प्रमदोत्त
मा ॥ अनंतरं विदर्भस्य राजसिंहस्य वेदमनि ॥ २८ ॥

स्मरन् अनंतरं विदर्भस्य वेदमनि प्रमदोत्तमा वभूव अतः परमस्मिन्
करणे एतावदेव प्रकृतोपयोगिविवक्षितम् स्त्रीध्यानेन स्त्रीत्वप्राप्तावपि पतिव्रता ध्यानेन पूर्वादृष्टेन च धार्मिका द्विदर्भा जन्मा भूत् धार्मिकसंगेन च विशुद्ध
स्य भागवतेन मलयध्वजेन संगोऽभूत् ततो विष्णुभक्तिस्ततो वैराग्यं ततस्तमेव भर्तृरूपं गुरुं पातिव्रत्यधर्मेण भजतो भगवत्पसादलब्धज्ञानेन मोक्ष इति अ
न्यत्तु कथाऽलंकारमात्रं तथाऽपि किंचिद्भूतिसामान्येनेह योजयिष्यामः विदर्भस्य विशिष्टदर्भोपलक्षितस्य कर्मठस्य राजसिंहस्य धर्मेण हि प्रजा
पालनेन यज्ञादिना च क्षत्रियाराजंते तेषु श्रेष्ठस्य वेदमनि ॥ २८ ॥